

thăng-tiên

DEPT. LIBRAL
C. HOCHME
No 7097

BÁO HƯƠNG - ĐẠO MỖI THÁNG HAI KỶ

NHÀ BÁO: 55, PHỐ LAMBERT - HANOI

Năm 2, số 14

3 XU

20 Mai 1936

80 J011865

NGƯỜI CHĂN HƯƠU TRÊN BẮC-CỰC

Xứ Gia-nã-Đại (Canada). Một vạn rưỡi người sống ở cửa sông Makensie, trên Bắc Băng-Dương, chẳng bao năm nữa mà đến chết đói vì các tàu máy đánh cá, tàn phá hết các giống cá bễ to xưa nay dân này vẫn ăn. Họ kêu với chính-phủ Gia-Nã-Đại tìm cách cứu cho. Chính phủ định đem giống rennes (một giống hươu) lên đó nuôi để cho dân gầy giống làm đồ ăn sau này. Nhưng mị đem 3 ngàn con vật, vượt qua hai ngàn rưỡi cây số, những đồng băng bãi tuyết, lăm chỗ chần người chưa để đến bao giờ, để gì. Có nhẽ việc đến phải bỏ mà 15 ngàn dân Esquimaux đánh chết thôi.

Nhưng sau tìm được **một người**.

Người này là ông già Andrew Bahr, đã sáu mươi tuổi, một đời chăn hươu, bao nhiêu nguy hiểm, bây giờ « hưu trí » rồi. Ông đã được cái tiếng là « Người chăn hươu trên Bắc-Cực ».

60 tuổi. Đi chẵn 2500 cây số. Chán ông biết có còn đủ sức nữa không. Bà con bảo ông rằng: « Đời còn lấy đâu một người chăn hươu trên Bắc-Cực như ông nữa, ông từ chối ấy là một dân tộc một vạn rưỡi mạng đến ngày tiêu diệt đó ». Ông chống gậy ra đi không lấy một đồng xu nhỏ: « Tôi xin một hạn năm năm, nếu tôi thành công, xin chính phủ cho tôi một chiếc nhà nhỏ ở quê tôi, để tôi yên tuổi già. Còn như tôi hỏng việc thì trên đường trường, tôi tự đào được chỗ nghỉ cuối cùng, không ngại gì ».

Tháng ba năm ngoái đây, sau ba ngàn hươu đi trước, ông đến bờ Bắc Băng-Dương. Năm năm giới vượt những khoảng núi non gồ ghề nhất thế giới. Ông 65 tuổi rồi, vẫn quốc thước như xưa, 15 ngàn Esquimaux, già trẻ, lớn bé, ra đón ông, đón người đã cứu mạng cho nơi giống họ.

Lời hứa năm năm, ông đã giữ được. Nhưng gian nan thật là có một. Mùa rét băng rã đi còn được, mùa hè đá tan, có lúc nóng như đốt, muối thành đám, đất bùn lầy không sao đi nổi. Lại còn lăm lư: phải đi vòng để gặp những đất có rêu cho hươu ăn. Ông già đã lo dự tính sẵn, không bao giờ nhằm lẫn hay thiếu thốn cho nên ba ngàn hươu đi, lúc đến ông giao trả ba ngàn ba trăm con, tính cả những con để ở giọc đường.

Thế mà ông không thích tiệc tùng, hội hè, không nhận phẩm hàm gì cả, giao hữu song thì đợi đến mùa băng tan, đi tàu thủy về quê. Thế thôi.

Cái tên Andrew Bahr đáng lưu truyền mãi mãi. Việc ông Andrew Bahr làm là một việc lớn lao nhất mà xưa nay một người làm trên chỗ băng tuyết.

Than ôi! 65 tuổi, gan mật sức vóc ghê gớm làm sao! Lời hứa khảng khái lúc ra đi, lo lắng thu xếp khi làm việc, êm ái đơn sơ lúc thành công trở về. Andrew Bahr, ông chính là một người Hướng-Đạo.

HỒ - SỬT

BÀI HÁT:

LỜI HỨA

(Điệu Lưu thủy)

Vào đoàn, vào đoàn cùng nhau,
Lời danh-nghĩa, không thẹn cao sâu,
Đem một lời, đã hứa với nhau;
Thề trời đất, không lòng tráo trở.
Cảm nhớ người, anh hùng thuở xưa,
Nghĩa hiệp sao, quyết lòng học lấy,
Khí, là là khí anh hào.
Làm sao được ghi tạc trong lòng,
Lòng nhủ lòng, nhủ lòng làm sao,
Biết bao vện quan san mọi đường,
Ngày lo lường, đêm thanh lo lường:
Sao cho vện, cho vện cương thường.
Đầu cho thác dầu thác dấm sai,
Thề cùng bạn cùng bạn giám sai.
Ghi tạc lâu dài...

H. S.

KHÚC LẦN

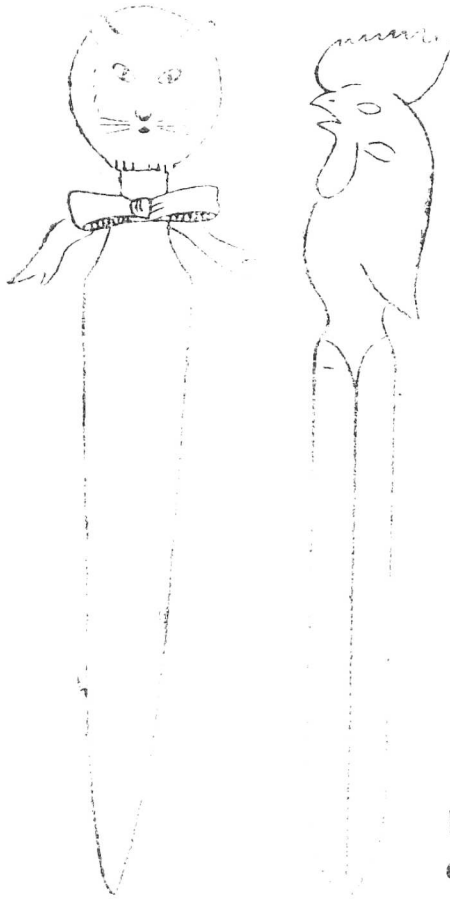
Khúc-lần chữa đau cúm ở Huế không phải là thứ mà anh A. B đã nói. Nó là một thứ rau lá dầy và dễ gãy, có lông. Còn muốn dùng chữa đau cúm thì đem dầm nó ra, bỏ vào với rượu, đem sào đi, đắp vào lưng chừa tay ta và trán rồi xát cho mạnh.

Còn cây khúc-lần của anh A. B. nói thì ở Huế gọi là trè tàu, trồng hàng rào, nấu nước uống được.

Lê - Đình - Toại (Cò CAO CỔ)
Đội trưởng Cò. — P. Bert (Huế)

Mấy con dao dọc giấy bằng tre

Anh chọn lấy một đoạn tre thật già, thật nuốt, không có đốt giải chừng 20 phân. Rồi anh định làm theo mẫu nào thì pha (1) tre theo cỡ đó. Dao dài không quá 20 phân mà bản dao cũng không nên quá 2 phân rưỡi.

Mèo mập — (xin anh V. K. Tể đừng động lòng) cả mặt mèo anh để nguyên cả tinh tre. thân mèo thì cạo hết Mũi, râu, mõm, lông chung quanh. mặt và móng anh lấy mũi dao con mà tỉa sâu xuống rồi lấy gouache đen (2) mà bôi vào cho khéo. Muốn mắt được thật đẹp thì anh khoét theo hình vẽ này (hình số 1) khi nào xong cả anh buộc một cái rọc dẫu màu dẹt anh.

Cò trắng — Nếu thân nó anh sơn (sơn trắng thiệt tốt : Duco hay Ripolin) thì mỏ và chân nên để nguyên tinh tre. Nếu thân để nguyên thì mỏ và chân tỉa sâu xuống rồi bôi đen.

Cáo tinh khôn (3) — Mắt cáo khoét sâu bôi đen theo vết đen.

Trâu mơ mộng — (các anh làm rồi bán cho đoàn Hùng tương bao nhiêu cũng hết) làm bằng cả ống tre. Anh sẽ có bộ sừng đẹp. Khoáy,

mắt, mũi khắc sâu bôi đen.

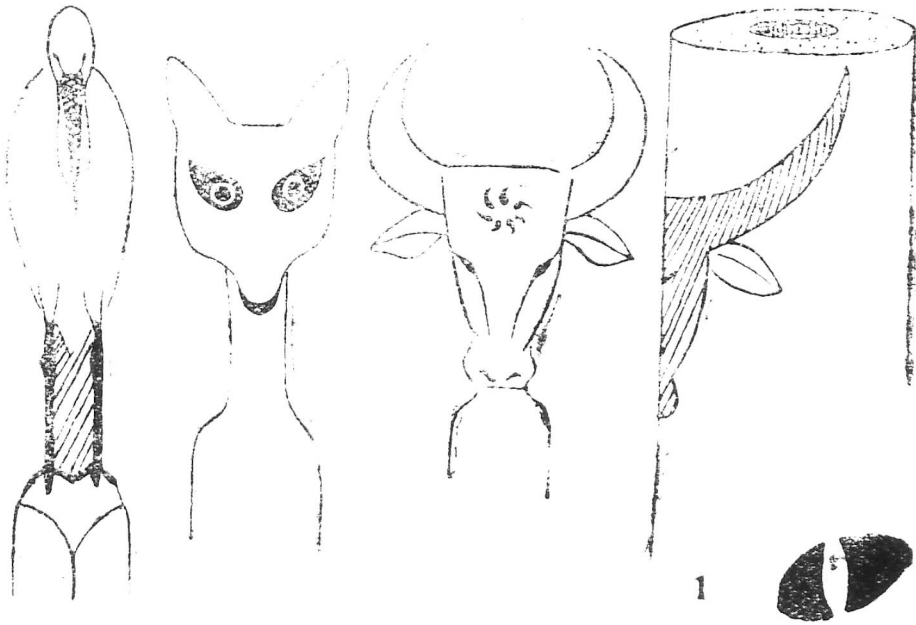
MẤY CÁCH LÀM BÓNG — Những chỗ anh để tinh tre lại thì lấy giấy giáp (4) cắt thiệt nhỏ, hay giấy đã dùng dở mà đánh.

1) Pha : chẻ, chặt hay cưa ra từng mảnh

2) Anh mua bột vôi các màu ở hàng sơn ấy rồi hòa với colle (gomme arabique) nhiều colle thì hay nứt mà ít thì ít dính — màu đen thì mua bột khói (noir de fumée)

3) Thường thấy dịch renard là cáo, song con cáo của ta đồng như con mèo rừng khác renard nhiều.

4) Trong Nam kêu là giấy nhám.

Những chỗ khác anh lấy mảnh kính (5) cao nhẵn rồi sẽ đánh giấy giáp. Cuối cùng anh lấy lá chuối thật khô hay tốt hơn nữa là lá chuối hay lá ngái *thiệt* khô mà đánh *thiệt* kỹ anh sẽ thấy thật bóng (láng) — Thế cũng đẹp rồi nhưng theo ý Hươu thì sơn quang dầu (6) đi — vừa đẹp lại khi dây mực chùi đi ngay được.

HUỒU - TRẮNG

5) Muốn có mảnh kính sắc lấy một mảnh vừa vặn, dùng một mảnh khác cưa một vach nhỏ rồi bẻ theo vach ấy.

6) Theo ý tôi nên dùng sơn quang dầu hơn các « vernis transparent » khác vì : là thổ sản của ta, ít tiền (5 xu) mua ngay ở thợ sơn ta là được. Vết bẩn (dơ) lau chùi sao cũng không bóng và nhất là không có chất gì làm tan nổi : alcool, essence cả những thứ mạnh như xy-ol, sulfure de carbone, éther tétrachlorure de carbone và ; ngay acide mạnh cũng chùi. Khác hẳn với các thứ vernis tây ; alcool đủ làm *tiền* rồi.

TÔI HỎI

Ai tìm cách nuôi tôm ương tơ trước nhất ?

Ai mở rã cửa bể Hải-Phòng trước nhất ?

Ở Bắc-kỳ có H.Đ. S. từ bao giờ ?

Làm thế nào cho nước chóng sôi ?

Ai làm ra xe máy hơi trước nhất ?

Ai vừa làm thượng thư Annam vừa làm thượng thư Tàu ?

CAPPY

(Suite)

Le docteur Hammel de Verberie nous fait ensuite une séance de secourisme, nous voudrions pouvoir noter tout ce qu'il dit, tellement il nous parle au point de vue pratique. Le docteur Hammel est d'ailleurs un scout parlant à des scouts et par suite ne se perd pas en paroles inutiles ; quel bel avenir quand chaque troupe aura son docteur Hammel !

L'après midi Wébé nous parle de « Topographie », Lama de « l'Exploration » et des rapports d'exploration. Enfin Tigre Royal nous apprend à faire du pain en campagne.

Le soir nous terminons par une séance récréative à la serre.

*
*
*

Journée du 31 — Je suis levé bien avant le jour, avec Middeler nous allons accompagner Tigre Royal dans sa promenade matinale pour étudier le lever des oiseaux, observer les pistes des petits animaux etc... Nous sommes assez heureux pour observer les ébats de 4 écureuils, des pistes fraîches de blaireau et de multiples oiseaux.

Nous retournons au camp comme sonne la corne de Grand Lama.

Ce matin Wébé nous parle du perfectionnement intellectuel du chef, comment étudier, méditer et même se distraire.

Plus tard il passera à un cours plus terre à terre « La cuisine du trappeur » où il développera ses astuces les plus calés : faire cuire un œuf à la coque sans ustensile, un œuf au plat sans plat, confectionner des Kabbabs, de succulents rotis etc...

Cette leçon venait juste à temps car on nous annonce pour une heure le départ en exploration.

Branle bas général, préparatifs rapides, déjeuner vite avalé et nous voilà prêts.

Groupés deux par deux nous recevons des instructions dans une enveloppe cachetée. Il est 1 heure 10. Je pars avec Braconnier comme compagnon, nous nous écartons dans un coin et lisons nos instructions :

Voici ce qu'elles contenaient :

« Des mines de radium ont été récemment découvertes dans la forêt d'Halat. Ces gisements sont approximativement situés dans le triangle Fleurines-Villers-Le Plessis-Chamant.

« Neuf nations ont envoyé sur place une mission secrète pour une étude préliminaire des gisements. Ces différentes nations sont reconnaissables aux brassards portés par leurs émissaires.

« Votre nation porte la couleur rouge.

« Vous êtes priés de revêtir, un kilomètre après le départ de Cappy les brassards ci-joints, qui devront être constamment visibles entre le coude et l'épaule du bras gauche.

« Le but de votre mission est de reconnaître à leur couleur
« le plus grand nombre possible de nations, tout en ne ré-
« vélant pas vos couleurs. Tous les brassards devront être
« retirés et dissimulés à partir de 9 heures demain matin.

« Un ruban supplémentaire devra être arboré à l'intérieur
« de la tente, aussitôt après son montage et pendant toute
« la durée du campement.

« Les 3 lieux de campement possibles sont :

« 1.) Maison forestière sortie sud de Fleurines

« 2.) Maison forestière 1 km sud ouest clocher de Villers.

« 3.) Maison forestière 1500 mètres No 1/1 N du clocher
de Chamant et 1 km SO 1/4 S du poteau du Dindon.

« On rappelle que les équipes doivent se présenter au garde
« qui leur indiquera les emplacements de feux.

« Vous devrez vous rendre au campement. Le Plessis cha-
« mant en suivant l'itinéraire : Verberie, Rhins, côté 109 du
« N de Foss, ferme Monjamet, crain du Grand Maître,
« crain Saint Rieul, Poteau du Dindon, maison forestière
« voir croquis annexe.

« Le retour s'effectuera suivant l'itinéraire : Fleurines, route
« du Pont Sainte Manence, le Moncel Pompoint, route de
« Verberie via Rhins Renseignements complémentaires :

« 1.) Au cours de l'aller : un parcours de 2 km sera relevé
« en croquis rapport d'exploration.

« 2.) Une collection des essences d'arbres ou plantes les plus
« répandues dans la région devra être faite.

« 3.) La nature du terrain du gisement devra être indi-
« quée si possible.

« 4.) Tous les points de vue permettant une observation
« du pays environnant à de grandes distances devront être
« signalés

« 5.) Un poste de T. S. F. devant être installé à Rhins,
« la hauteur du clocher devra être évaluée, et un croquis en
« sera fait.

« 6.) La somme ci jointe est destinée à votre subsistance
« pendant 24 heures (goûter, diner, petit déjeuner)

« 7.) Un échantillon du pain, les menus avec indication des
« prix et l'argent non dépensé devront être rapportés au camp.

(à suivre)

TIN NHẬN

Thưa anh em các nơi : Các anh em xem, những quảng cáo kỳ này
của một đội Hồ kiểm được đó Nếu anh em đều cố gắng thì T. T. giàu,
sẽ in đẹp hơn, đội các anh giàu, sẽ chơi thích hơn

Giá quảng cáo

1 trang	Một năm 60\$	Nửa năm 32\$	3 tháng 17\$	1 tháng 6\$
1/2 trang	32\$	16\$	8\$	3\$

Một phần tư số tiền thu được sẽ trả vào quỹ đội của anh đoàn sinh
nào kiểm được quảng cáo.

Chuyên môn ! Chuyên môn !

(Bên đường đồng, trên một cái gò đất
mặt bằng phẳng, một cái lều vải, một
ngọn cờ con - Dưới chân gò, trên bãi
cỏ, dưới bóng cây, xung quanh một cái
bàn vải căng trên bốn cái cọc tre, 5 H.
Đ. S. đang ngồi ăn uống).

ANH ĐỘI TRƯỞNG cất tiếng nói : Anh em à, mỗi đội nên học
một môn chuyên môn riêng cho đội. Anh nào cũng phải giỏi
về môn ấy. Anh nào trong đội cũng phải tập để thi lấy bằng
chuyên môn về khoa ấy. Thí dụ đội Sư-Tử thì toàn đội luyện
về khoa thể thao, lấy « badge de gymnaste ». đội Chim-Chả
thì toàn đội giỏi về khoa bơi lội...

PHÓ ĐỘI. — Còn như đội ta là đội Ong-Mật thì...

ONG BA (vờp nhời, nói đùa :) ... thì ta giỏi về khoa bay !

ĐỘI TRƯỞNG (đưa mắt nhìn Ong-Ba) : Nhạt quá ! (nói tiếp :) ta
là Ong ta nên học chuyên về cây cối.

ONG TƯ : Xin lỗi anh ; tôi nghĩ câu chuyện đó chưa đến lúc
ta nói đến

Bas pour Boy-scout 0\$45

Slip de bain de 0\$40 à 2\$50

CU^o-CHUNG

100, RUE DU COTON - HANOI

Đ. T. Vì sao anh

ONG TƯ : Nay nhớ : anh thì anh là H. Đ. hạng nhì rồi. anh tập bằng chuyên môn cũng phải. Chứ như anh phó đội còn là Thí sinh, anh Ông Ba cũng thế còn lâu mới được tuyên hứa..

ONG NĂM : Còn em đây còn làm tập quán thi đã nói gì đến việc thi lấy bằng chuyên môn.

Đ. T. : Thế thì các anh nhằm to : Học tập H. Đ. có phải như học ở trường đâu ? Có phải học ở sách vở gì đâu ? Học H.Đ. là học bằng các cuộc chơi vui, học bằng sự thực hành, bằng cách quan sát ; thế thì phải thông thả, dãn dãn, phải tập lâu cho nhiệm vào mắt, vào tay, vào trí, cho thao suốt đời, chứ có phải như học để đi thi là cử lấy bằng về treo, thi xong thì quên hết đâu ? Ta học chuyên môn về cây cối thì ta phải biết trông hoa hoặc lá, hoặc quả, hay là vỏ cây mà biết được là cây gì, hoặc nữa trông giống cây đằng xa mà nhận ra là cây gì. ngoài ra lại phải biết công dụng của từng thứ, hoa, lá, quả, hạt, vỏ, rễ, gỗ, nhựa, thứ này làm thuốc, thứ kia dùng việc kỹ-nghệ, thứ cơ dùng ăn, v.v., nhất nhất đều phải biết cả có ai cảm trai nhiều, cơ học tập lâu mới biết hết được. Vậy mình tập sớm được ngày nào hay ngày ấy. Việc gì phải đợi có bằng hạng nhì đã mới học được.

(Xem nối ở số 15)

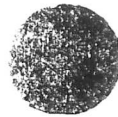
Tissus - Draperies - Lainages

Fournitures générales pour tailleur

TAILLEUR - CHEMISIER

MY - ĐỨC

20, Rue Jules - Ferry - HANOI

ATTENTION !

A partir du 1er Juin 1936

Rabais 10%

Pour les tropicaux pure laine
au choix toile de lin pour costume et chemise

Năm thứ 600.000
Số.....14

Tòa đồng lý :

Tòa nhà chọc trời
phố Giam-Bé Hanoi

THẾ GIỚI SÌ CÚT

BÁO THÔNG TIN HUÔNG - ĐẠO CÁ HOÁN - CẢM

Ra hàng ngày mỗi tháng chỉ nghĩ 28 hay 29 ngày thôi.
3.000.000 phông - viên và trợ bút

Mỗi năm 366\$00
biểu không đọc-
giả Thăng - Tiến
Téléphone
000.000

Tuần lễ tư thiên

Quan Đốc Lý Virgitti Hanoi đặt một tuần lễ tư thiên.

Tối 26 April đoàn Đại La tổ chức một cuộc vui lớn ở trường Thăng Long có nhiều trò hay và vui được bà con rất hoan nghênh. Anh em H.Đ. Hanoi vì có mặt ở cuộc vui ấy nên được dự vào cuộc cứu hỏa nói ở kỳ trước.

3 Mai. — Bốn đoàn Vạn Kiếp, Hùng Vương, Lăng Bạc và Hồng Bàng đi sau trong miền Thọ Lão giáp thành phố Hanoi, bề tóm được cái trường nở đên là hí hoáy quật với, gặp cái cửa lung lay là hí học chầu, công rãnh anh em cũng khời cho chơn chu đầu đấy. Trong khi ấy thì các sói con hay đi khắp sơm dũ mây trảm tré em đến trại ông Nguyễn Lễ làm trò eio mà xen.

10 Mai. — Hội tình đình của Khai-Trí. Chỗ nào cũng thiếu anh em đi bán vé, giữ trật tự, diễn trò vui như Pyjama ngược, đấu võ, múa mọi lân thời (vì tan thời cũng làm một), hát trò sói con, aiglon, thổ công, giông võ, bé cái nhảm... kẻ không net. Đoàn H.Đ. Pháp H. Riviere cũng giúp sức.

Quý khách

Quý khách đây là ủy viên Cousigny và ủy viên mới Trung kỳ là Niedrist ra chơi M. Cousigny vì bận quá về việc lửa rừng (đó cũng là việc H.Đ) nên anh em không được gặp. Còn chef Niedrist thì ở lại mấy hôm nên truyện trò thân mật với anh em lắm. Độ này có anh Tuyên ở Huế cũng ra.

Tin nhà

Hanoi. — Ngày 16 Mai ông Levas là thư ký H.Đ. Bắc kỳ cùng phu nhân đi tàu bay về Pháp. Đoàn Sói con Trưng Rồng đã ăn sinh nhật ngày 3 Mai. Ngày 17 Mai lão đoàn Lam Sơn có cuộc chơi xa ở Bắc giang.

Long Xuyên

10 Mai. — Lễ phong chức anh ủy viên hạt Hồ Văn Xuân, anh Trần minh Quân đoàn trưởng và anh Nguyễn thành Cung phó đoàn trưởng đoàn *Chirong*

Bình Lễ, anh Liêu Sơn Hồ bày trường và anh Nguyễn thành Nhuận phó bày trường *Bảy Phở Đông thiên Vương*, anh bày trường Ngô khắc Sửu bày *Thọai ngọc Hũu*. Kế lễ này có việc nhận lời hứa của 8 thì sinh, mấy em sói. Công chúng đến xem rất đông. Sau đó anh em có diễn nhiều trò vui được bà con hoan nghênh một cách đặc biệt.

Đồng Hới

Ông Thầm thả quí mời anh em đến chơi ở quê ông là làng Quảng Xá cách tỉnh 20 cây số. Dân làng đón tiếp rất thân ái. Buổi sáng họp các buổi tối vì mưa nên phải hoãn các cuộc vui nhưng ông phó hội Kiềm nói truyện với dân làng về phương pháp H.Đ. Đến 8 giờ mưa tanh nên có cuộc lửa trại rất vui vẻ.

Phóng Viên

Nếu mời thì anh em chơi chơi anh để tin đi tin lại với T.G.S.C. thì thật là hay. Chúng tôi mong đợi lắm lắm.

Chavaniac

Đoàn Lata có 85% lên hạng nhì rồi, đoàn Senouire 94%.

Hội chợ

Anh em đã làm đồ ại để bán ở hội chợ Hanoi 1936 chưa?

Pologne

Một H.Đ. S. Phó lan Nhã tên là Edwin Szade thích chơi máy võ tuyến, vì thích thể nên một buổi chưa ub chợ nghe được tin một chiếc tàu Nga là « Lozowky » đang bị nguy ở Bắc Bạng Dương, đầu tư S.U.S. Anh lập tức báo cho các nhà giầy thép biết để cho các sở phát điện báo tin sung Nga. Vì vậy máy chiếc tàu « phá băng » đủ lui giờ kịp đi cứu chiếc tàu bị nạn.

Danemark

Hai hội H.Đ. đã họp làm một, B. r. a. v. O.

Belgique

Hội Boy-Scouts de Belgique ăn mừng 25 năm thành lập Quốc Vương có đến dự.

Roumanie

H.Đ. Roumanie tổ chức kỳ họp ban cả trước lần thứ 4, từ 22 đến 29-

France

Từ 7 đến 17 Août hội Eclaireurs Unistes de France có trại toàn quốc để kỷ niệm 25 tuổi ở Connar (Alsace)

Cuộc biểu diễn lớn

của anh em Hường Đạo Gia Tô ở Hanoi 27 Mai — Hốp ở trước phủ Toàn Quyền. Người xem chật ních. Vì nắng nên 17h50 mới khai diễn. Sau khi chào cờ có các em sói múa Danse de Kaa hay lắm, thi dựng lều (đoàn Lacordaire và đoàn Maud'hug nhất) thi đun nước (đoàn Bá Đa Lộc nhất) thi Morse và sémaphore (Lacordaire nhất). Đến cuộc biểu diễn cứu thương có chiếc cang bằng 2 xe đạp và chơi crinoline, các bài hát. Có chiều cầu cao 6m và giải 12m đẹp lắm. Có nhà bày tranh ảnh, thủ công và gian hàng giải khát. Anh em chơi bởi rất vui vẻ, mãi 19h15 mới tan.

Sói lém

HỌP BAN THẾ GIỚI 1937

Nước Hollande có 8 triệu dân mà có 20.000 đoàn sinh.

Đã định chương trình : 29 Juillet các nơi đến. Trại từ 29 Juillet đến 13 Août. Từ 10 đến 13 Août : du lịch các nơi. Trại cách kinh thành 25 cây số ở một chỗ phong cảnh rất đẹp có đụn cát, rừng và bờ bể. Từ bảy giờ đoàn sinh Hà Lan đã thấy tập nập luôn luôn ở chỗ đó. Khiếp các tình các hạt anh em đứng sủa sang rất bận đã bắt đầu học thê giới ngữ để nói truyện được với anh em.

Ngày 22 Févriar là sinh nhật thứ 79 của B. P. ông đó thông Rambonnet nói điện thoại vô tuyến như sau này :

« Anh em, chị em H.Đ ngay sinh nhật thứ 79 của thủ lĩnh chúng ta này tôi được cái bản hạnh nói chuyện cùng anh em chị em. Cuộc họp ban 1937 này là một việc to lớn, không phải rằng vì là cuộc họp ban thứ 5 thôi, nhưng vì năm 1937 này thê lĩnh chúng ta đúng 80 tuổi. Tôi mong ngái đến tuổi ấy được mạnh khỏe. Có ý ấy nên anh em chúng ta phải hết sức cho cuộc họp ban này trọng thể.

T. G. S. C. : Bốn lần rồi vắng mặt chúng ta, không biết năm 1937 này có khác mấy năm trước không. Hay lại thế.

ĐỘI CỦA TÔI

Tôi còn nhớ đó ấy tôi mới vào đoàn Hưng-Đạo được nửa tháng. Nào tôi đã học được mấy tí, nhưng tôi đã được một người bạn hiền là anh Chính. Anh làm phó đội, đội Trâu, mấy lần cùng về một đường hóa ra quen thân, cái gì tôi không biết anh cũng bảo cho từng li từng tí.

Hôm ấy thấy nói có hội đồng đoàn ở đoàn quán, tôi thấy anh Chính về qua cửa, coi mặt anh hơi có vẻ

buồn và nghĩ ngợi lo lắng, tưởng có chuyện gì, tôi gọi anh lại.

« Anh tính hai năm nay tôi ở đội Trâu, tôi tuyên lời hứa cùng đội Trâu, tôi hợp với đội Trâu, tôi đi chơi với đội Trâu, lúc nào cũng có nhau, thế mà anh đoàn-trưởng hôm nay bảo tôi ra lập một đội khác. Tôi không nhận thì anh bảo « Anh không có quyền từ chối. Chúng ta thắng-tiến, nếu không lập đội mới thì tiến sao đủ, có bao nhiêu người mới vào phải cho anh em chơi với chứ. Tôi cũng biết anh ở lại với đội cũ thì vui vẻ ấm cúng nhưng anh không có quyền để cho các anh khác không được vui vẻ như anh » Tôi không thể không vâng lời anh đoàn-trưởng được. Và lại được anh Trung làm phó-đội tôi cũng đỡ lo ngại. Cả anh cũng vào đội tôi đây. Thôi chào anh, tôi phải lo về tính; tội hai hôm nữa anh sẽ nhận được giấy mời thì đến nhé »

Quả nhiên hai hôm sau trong giờ chơi tôi nhận được mảnh giấy chính tay anh Chính viết :

« Đúng 8 giờ tối ngày thứ năm 2 Février 1932 mời anh đến đoàn quán để họp bàn :

- 1 — Lập hội-đồng đội ta,
- 2 — Chọn « hiệu » và « mùi » đội,
- 3 — Tổ chức đội,
- 4 — Vấn đề lý tá,
- 5 — Các việc linh tinh.

Anh nên nghĩ kỹ trước về việc « hiệu » và « mùi » của đội, các việc anh có thể nhận được hay anh định thu xếp thế nào, để lúc bàn được sắc đáng và nhanh chóng ».

Đi học về tôi cầm tờ đặt ở tay, đến nhà tôi đặt ngay trên

bàn học của tôi. Ra sân chơi, bình thản tôi lại vào đọc lại một lần.

Tôi đã nói khi ấy tôi mới vào đoàn được mười lăm hôm, chưa được tuyên lời hứa, mỗi khi gặp anh em vẫn phải thò chiếc tay phải, bộ áo H. Đ. còn chưa được phép đi may; thế thì tôi còn biết hội-đồng, tổ chức, lý tài là mấy tí. Những chữ to lớn đó làm cho tôi nghĩ đến luôn. Nhưng thật ra thì chẳng bao giờ tôi lo ngại gì cả vì tốt số tôi được một anh đội-trưởng là anh Chính thì con đường tôi theo chắc là có ích, có thú lắm rồi.

Các anh không biết anh Chính tôi, nguyên phó - đội Trâu. Anh đã vượt qua hạng nhì mà gần thì song hạng nhất. Anh đoàn - trưởng nói đến anh thì ra vẻ tin cậy mà anh em gặp anh thì vồn vã, âu yếm, hỏi han. Anh học thì học luôn mà bảo anh em thì thật không bao giờ chán. Nói đến việc thiện tôi coi mặt anh tươi tỉnh mà mỗi khi anh bàn đến một điều luật H. Đ. thì anh nghiêm trang vô cùng. Một hôm tôi tới thăm anh thấy anh phó đội của chúng tôi đang quét sân, thấy tôi đến thì vội quét song rồi đưa tôi vào chỗ anh học. Nhà anh chẳng phải là phòng lưu nhưng nửa chiếc phản cũ anh khéo kê thành bàn, hai khúc gỗ anh cắt rồi chạm thành những ghế đầu quý giá. Trước mặt anh cao vừa tầm, một bảng luật H. Đ. anh viết lấy với bức ảnh cả đội anh đứng với anh đoàn trưởng. Ngoài ra còn mấy bức tự tay vẽ kỷ niệm các trại núi và bề với một tấm họa lâu "Khue Vã", khung ảnh gia đình anh là hết.

Trong cái khuôn ấy, một anh học-trò mười bốn tuổi, vẻ mặt như cười vui, con mắt lóng lánh, cái cảm sống mũi lúc nào cũng như chống chọi, chống với những cái sẵn sa mà dần bước lên, diu giắt các em bé, mặc áo H. Đ. làm việc H. Đ. nhưng mặc áo thường cũng vẫn Hướng Đạo.

Nói chuyện cùng anh một giờ như một khắc, lúc tôi về, con đường tôi đi như sáng thêm ra. Tôi không biết hiệp-sỹ Hướng-đạo là thế nào nhưng có lẽ như anh Chính của tôi vậy.

Nghĩ đến chuyện ấy tôi lại càng băn khoăn, tìm cách gì cho cái bộ giò non là tôi dự được một phần việc đội, cho khỏi phụ lòng anh yêu tôi. Tôi lại mong sao cho chóng qua hai ngày, cho đến 2 Février để tôi đi « họp hội-đồng » « đội của tôi ».

Hôm sau ra trường gặp anh Xuân và anh Tứ đang mùa chân

mùa tay. Họ nói truyện đời hẳn. Đoán chính môn, họ bàn việc đời thật. Xuân thì quyết thế nào cũng xin lấy tên hiệu đời là « Hồ ». Khoanh hai bàn tay, phồng mồm chọn mép anh kể bao nhiêu chuyện nghĩa hồ. Nhắc đi nhắc lại anh nói : « Chúa sơn lâm có phải gan vừa ». Anh Tứ thì lại hết sức ca tụng sói, nào nhanh, nào can đảm, sói lại có ý nghĩa H. Đ. nữa. Cả hai anh cùng tóm lấy tôi để gây thế lực, làm cho tôi hơi lưỡng cống.

Cả hai anh đều là sói con cũ, cùng mới vừa được nhập đoàn; bé hơn tôi thật, nhưng câu truyện H. Đ. cái tình nhanh, thì họ hơn tôi nhiều. Cho nên chẳng đến nỗi tám ừ tư gặt, tôi cũng không biết ngã về bên nào. Cho đến lúc trống vào mới tan cuộc thảo luận dự-bị của hai anh.

Mới bảy giờ năm mươi phút tôi đã bước qua cửa đoàn-quán. Tưởng mình nhất chả hóa đã thấy hai anh ở trong. Chính đang mượn bộ bàn ghế của Trâu kê tạm.

— Cha chả, anh Nghĩa đến sớm nhỉ.

Tôi chưa kịp trả lời thì anh Chính lại nói luôn :

— Cả bộ đời lừ, Xuân nữa. Thế là cả đời ta đến sớm. Các anh khá cả. Tôi mong chúng ta từ nay đến đúng giờ cả thì công việc tốt đấy.

Không hẹn mà năm người chúng tôi đều giờ tay :

« Chúng ta quyết đến đúng giờ »

Giờ đồng hồ ra, còn một phút nữa mới đến 8 giờ, anh em yên vị, vui mừng rằng cái điều quyết định thứ nhất của đời là điều có ích.

Ngoài cửa lộp cộp. Là, À anh đoàn-trưởng, anh Hùng. Anh em đứng giẫy chào. Anh vào ngồi cạnh anh Chính, hội đồng khai mạc...

(Còn nữa)

HỒ CỎ NGHĨA

Meilleures qualités !

Meilleur marché !

Essayez

les chemisettes

LE MEILLEUR

vous n'en voudrez

plus d'autres !

0\$60, 0\$80, 1\$00

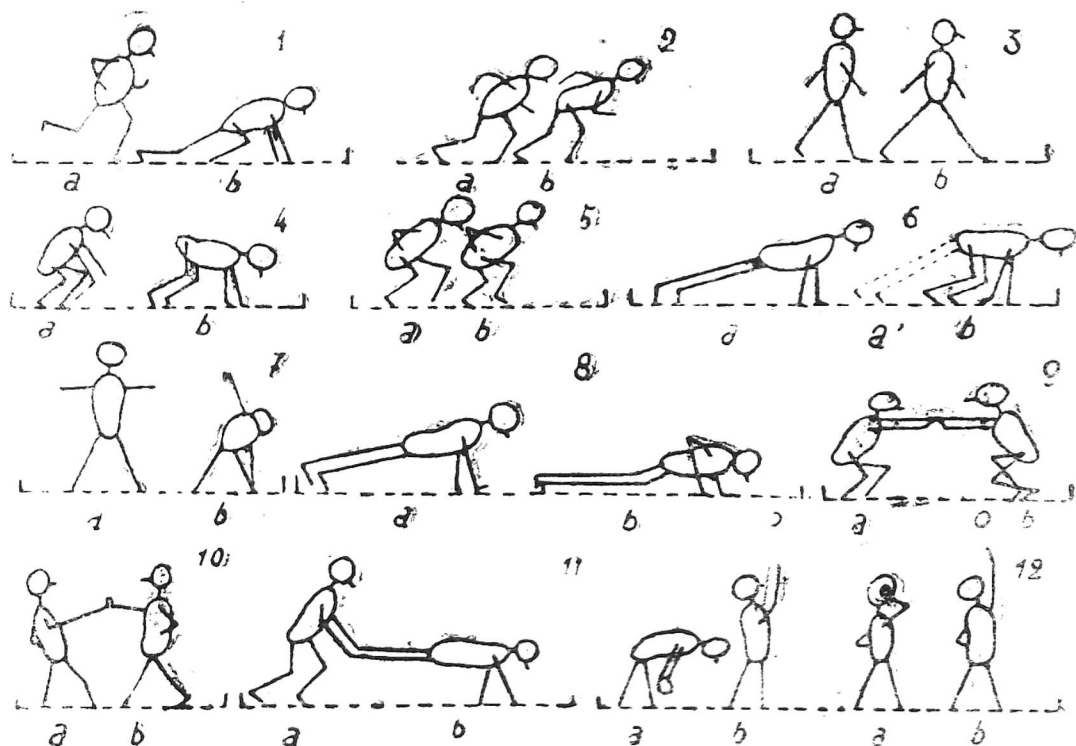
• •

Bonneterie générale :

CU GIOANH

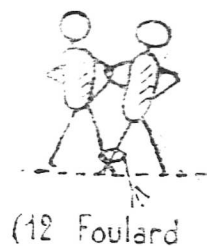
68-70, Rue des Eventails

HANOI

THE THAO

CHO CÁC SÓI CON

(12 Foulard)

(Trích ở « Trại Sói Con » của Ban chuyên môn Sói Con E. U.)

Qui tắc chung : Có một buổi tập hẳn hoi, chứ không phải chỉ xen một vài cách vận động, trong các trò chơi trong một ngày. Vì ở cách tập này :

1 — Ảnh hưởng về các cơ thể không to tát lắm ;

2 — Trẻ con không có thói quen tự luyện lấy tràn thể. Đây là một kỹ-luật rất tốt.

Không bao giờ quên dạy các môn tập về phổi ; rất cần (nhưng nhớ : đừng làm nhiều quá trong một buổi ; như thế có thể bắt tim làm quá sức. Thừa thừa chứ).

1 cách ngã xuống. — 2 đi cúi lưng (hàng một). — 3 đi thẳng người. — 4 cóc nhảy. — 5 vọt đi. — 6 lò xo (ở yên chỗ, bàn tay để yên). — 7 — Tàu bay, đứng cong gối. — 8 Dựng lại, mình thẳng. — 9 chơi gà (vừa chơi vừa nhảy, bàn tay phẳng, đẩy cho bên địch ngã. — 10 Thăng bằng hai người (hai chân phải đối nhau, đập bàn tay phải (rồi trái) cho bên địch ngã). — 11 Xe cút kit (xe lợn) — 12 Ném ban — (12) chạy ba chân (2 chân buộc foulard).

Trong một buổi tập, làm việc đều các bắp thịt ở tay, chân lưng và bụng.

Ài thể thao buổi sáng giúp cho sự tỉnh táo cả ngày. Ở trại, bao giờ buổi sáng cũng cần có bài thể thao. Mười hay 15 phút là thừa đủ.

Buổi tập phải vui vẻ, có kỷ luật. Phải tươi cười sẵn sàng, tự mình làm khuôn mẫu. Nói chuyện, hát, gọi tỉnh luôn luôn.

Có thể luyện theo hẳn lối Hébert, hay là cho tập các môn có đầu đề sẵn. Cách này có lợi nhưng có khi đi xa mục đích thực hiện. Không nên quên các cách luyện tập lối Thụy-Điền không nên nhăng lối tập ấy, vì chỉ có lối ấy là Sói-con có thể tập ở nhà.

Cố sắp đặt các buổi tập: sửa soạn kỹ trước khi đến trại. (Các Bầy-Trưởng nên đọc chương « Thể-Dục » ở cuốn sách của G. Tisserand, Ủy-viên H.Đ. Gia-tô Pháp là soạn: « Những lúc yên-lặng và suy nghĩ của người Đoàn-Trưởng ».

Nơi tập: 1 — Trên một chỗ đất phẳng, (đất cát thì tốt lắm) ta có thể tập lối Thụy-Điền hay Hébert cũng được.

2 — Phải biết dùng các miền lân cận: đồi, hang hổ, cây cối v. v... Giao tiếp ngay với cảnh ngoài là tốt nhất, leo, trèo, bò v. v...

Thí dụ một buổi tập theo lối Hébert

(chỗ đất hợp nhất là một khoảng hình chữ nhật, trong đó các sói con đứng làm 2, 3 bọn, mỗi bọn chừng 10 sói) (xem tranh vẽ).

Khi bọn C sắp đi và làm các môn tập đã chỉ, bọn A vừa đến đầu sân, và đi sau bọn B, bọn này sắp thay vào chỗ bọn C.

Đi, phải tự nhiên, theo hình giáng của từng người, tay buông tự nhiên. Thở ra thật hết để lấy hơi.

Các em chạy! mỗi khi nghe kêu « Hấp » thì nằm xuống.

Đi cho lại sức, quay về chỗ cũ.

Chạy! khi nghe kêu « Hấp » quay trở lại.

Đi đề lại sức,

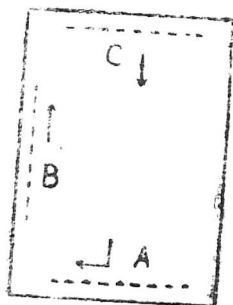
Đi theo hàng giải

Đi đề lấy lại sức

Ném bóng

Thăng bằng hai người một

Kéo co thừng (tất cả các Sói, chia làm hai bọn)

Một vài ý kiến về các môn tập

(xem tranh vẽ)

Chạy.

Ngã xuống (Hình 1)

Quay trở lại

Quay sang phải, trái...

Đi dật lùi

Đi hàng giải (2)

Đi khuyu chân (người thẳng)

Đi thẳng người (3)

Đi 4 chân

Ếch nhảy (4)

Vịt con (5)

Lò xo (6)

Tên bay (7)

Lưng lại (8)

Ấn nhau, đối diện (tay người này đề lên vai người kia).

Ấn nhau bằng vai (khoanh tay sau lưng)

Ấn nhau bằng đầu, (chạm trán).

(Về các cách ấn nhau, thích thoảng nên bảo 2 sói thay đồ nhau, một sói từ từ vừa giữ vừa lùi, nhường cho sói kia lấn bước)

Chơi gà (9)

Nhảy rào

Thăng bằng 2 người (10)

Đi trên sà, tường...

Trèo, bò.

Chạy 3 chân (12)

Chạy xe cút-kít

Chạy lò cò.

Nhảy qua nhau

Nhảy cao, hay xa

Nhảy liên tiếp (nhảy nhiều một lúc không nghỉ)

Cồng (cồng lên vai) : « phơi rơm ».

Ném bóng (nhiều lối) (12)

Ngắm (làm những túi cát đề tập ném nhiều lối một vật lặng).

VIEUX SANGLIER

Anh là ông chủ. Phải, anh là một ông chủ của tờ Thăng-Tiên đó. Vậy xin anh hãy lo cho T. T. có nhiều người đọc.

TỪ HỒ GUƠM ĐẾN BÀN GIỐC

(Tiếp theo)

Bắt đầu chúng nó không nói gì sau quen quen cũng nói những tiếng thô thi không có quyền tự vị anh hiểu sao được Bông chốc anh dùng mình vì trong bọn trẻ có một đứa năm lả, buột mồm kêu : « mợ ơi, mợ ».

Nước mắt anh dần dụa. Anh phải bắt, anh, suýt chết, anh không khóc, nhưng vẫn tưởng là trẻ quanh đây cả, ngờ đâu có cả trẻ trung châu. Không phải anh có phân biệt Phở và Kinh dân, nhưng nghĩ đến con bé bằng ấy mà quân gian đem từ đường xuôi lên, bao nhiêu nỗi khổ sở chưa sót. « Mợ ơi, mợ ». Anh nhớ mẹ anh, mẹ anh ngày nay không còn nữa, nhưng có thiếng, biết anh ở chôn này thì cũng bao xiết ngậm-ngùi.

Cho trẻ ăn xong lại ra những chỗ nước các nhũ thạch giở xuống, lấy cái mảnh io múc cho chúng uống. Tính trẻ nhẹ nhàng, ngủ ngay, tuy ngủ mà thỉnh thoảng có những tiếng thỏ thức rùng mình. Anh quyết sao cứu được 5 đứa bé này ra, làm cho năm gia đình xung sướng. Trong dạ bồi hồi. Đêm khuya động vắng, cái khí âm thầm tuy mùa hè mà lạnh buốt người. Như chị gái lớn, anh đặt lủ trẻ nằm ngay gần một chỗ rồi lấy cái chăn chới anh buổi sáng đắp cho. Có đứa thấy động choàng dậy ôm lấy chân anh kêu : « A mé a » thì anh vội van vớ vè, không nổi lên tiếng bỗng nhớ mấy câu hát trẻ con mà hôm qua một làng thỏ anh học được, cất tiếng dụ cho nó ngủ :

« Cây kim khâu,

« Thầu mầu nòn... »

Hướng đạo sinh làm đủ nghề, cái nghề làm mẹ thực là lần này anh mới làm. Tiếng hát dụ em êm đêm tỏa ra một không khí ấm áp, nhưng những giọt nước ở các nhũ đá tẩm tách, không khác gì nước mắt khóc, gan dù sắt ai chịu được.

Trẻ ngủ rồi, Phúc rón rúa đến chỗ cửa hang nghe thì thấy im phăng phắc. Tầng đá bốn người mới chuyen thì còn phải canh gì.

Bấy giờ anh mới sờ túi rút đèn điện, con ra bấm lên, che tay, rồi cứ theo cái chỗ chưa nay nghe tiếng ý âm mà đi vào. Qua một luồng như lòng suối thật gái thì lại đến một cái động nữa. Động cũng lớn, cây, voi, rỗng, ngựa, không thiếu gì hình, nhưng ở giữa có một con sông ngấm chảy qua, nước rào rào như thác, một lúc thấy khí lạnh thấu người, mùi hôi rất nặng, sồn tóc. Có lẽ đây là chỗ quân buôn người vớt những sắc vô danh chẳng ; vớt vào đây thì còn, tang tích gì nữa.

Cố tìm xem có một chỗ nào thấy giăng sao không, mà ngoài cái hang nước chảy vào đến cái hốc nước rạt ra thì tình không còn khe hở nào nữa.

Chờng đã lâu rồi, Phúc trở lại rồi nhất định ngủ lấy sức.

Sáng hôm ấy giậy thấy vắng Phúc, còn ngờ rằng tình anh tra tĩnh, ra thác chơi sớm, sau tìm không thấy rồi một giờ, hai giờ... không thấy Phúc về. Thấy xã lại lên Cỗ sào (Trung khánh Phó) trình lần nữa. Lần này quan Châu về tận nơi tra xét, nhưng manh mối tình không tìm ra tí nào. Đành bắt canh gác suốt các nẻo rồi mật nã quân gian thẽ mà thôi.

Phúc biệt tâm rồi, Nhân không phải là anh phó đội hung hăng nữa. Trước cái nạn ghê gớm, vai mang trách nhiệm nặng nề, cầm đầu cả đội, có bõn phận phải tìm thấy anh cả của đội, Nhân trông già hẳn người. Người ta t ấy đi thặng, nói sẽ, chỉ bảo anh em ôn tồn, Nhân bây giờ với Nhân trước khác nhau lắm. Tối đến anh em đã nghỉ sau một ngày lo lắng vất vả, Nhân còn ngồi trong bếp, cùng thầy xã bàn bạc mưu kế, đoán cách làm việc của lũ buôn người, vì chính lũ buôn người chớ anh Phúc thì thù oán có ai. Nhân chỉ ân hận rằng báo quan sớm quá, bây giờ các ngả canh kỹ, ngò quân gian tưng đường, nó làm độc tai nguy lắm. Và lại nó không thò ra nữa thì có manh mối nào mà bắt được.

Không ai gọi mà dậy sớm cả. Lau rửa xong thì họp ngay.

Nhân nói : « Hai mươi bốn giờ rồi chúng ta mất anh đội trưởng. Tôi không nói, các anh cũng cố sức, nhưng ta cần phải tỉnh, đừng để cho nỗi buồn làm tối mắt tối trí mình. Hôm nay ta soát hết các nhà cùng hang hốc quanh đây. Chúng ta phải tử tế với tất cả mọi người để cho người ta yêu mà giúp mình. Đừng có để cho nỗi tức giận sui mình mà nhân bộ sắc phục H. Đ. giống lính, cầm nhiệm cách cử chỉ dặt giọng của nhà binh. »

Cơm thổi ngay, ăn nửa, nằm nửa, định đi suốt ngày, ở nhà chỉ để mình Quán để lấy tin tức.

Tối mệt đội về, một đội tiêu tụy, thảm thương, nhưng ai bấy vẫn phải điềm tĩnh. Bàn bạc lúc lâu rồi nghỉ.

Bỗng sau nhà có tiếng khóc thồn thức. Xem thì ra Tuấn đứng cúi đầu vào cột khóc, khóc đau đớn. Nhân cũng nuốt ngậm nước mắt nhưng cứng cáp bảo : « Tuấn, điều luật thứ 8. Thương nhớ anh, đã đành rồi. Hướng đạo sinh bao giờ cũng phải tỉnh táo. Phải làm việc. Chỉ những kẻ yếu và thua mới khóc »

Mới hay trong bộ dạng lão lêu của Tuấn cũng vẫn có tấm lòng vàng. Tấm lòng ấy vì không ai tin, không ai yêu nên bọc một lần lạnh nhạt. Tấm lòng được anh Phúc âu yếm ân cần cho nên nảy nở ra. Nhớ đến người anh mình phục, hiểu mình, Tuấn không can được trong lòng thồn thức. Nay thấy người biết hiểu mình rồi, vội đi rửa mặt rồi đến lúc vào lại lạnh lùng như thường.

Sáng sớm sau lại đi nữa. Đến lượt Ân ở nhà. Nhân đã sắp sửa mượn quần áo thổ cho anh em từ hôm qua. Anh em ăn mặc ra, không

THẮNG-THIỆN

CƠ QUAN CỦA ĐOÀN SINH HƯỚNG-ĐẠO KHẮP CÁC XỨ

Anh em Hướng - Đạo viết và vẽ lấy cả

Mỗi tháng ra hai kỳ : ngày 5 và 20 MỖI SỐ 0\$03 - CẢ NĂM 0\$60

Các mandats xin đề lên Trần Văn Tuyên. 55, Rue Jamberl - Hanoi

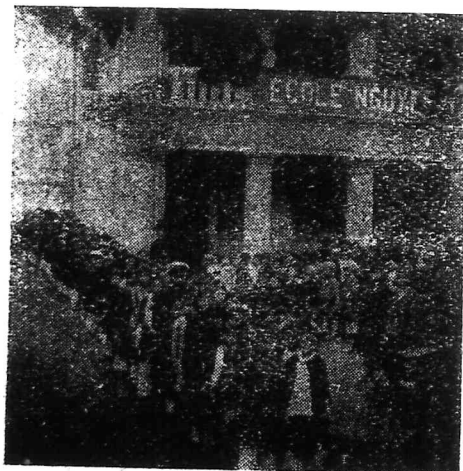
khác gì một bọn tiểu phu thổ đi hái củi vậy.

Muốn không ai đề ý, lại kéo theo cả một chiếc xe bò bánh đặc. Giá phải lúc khác, nhìn nhau áo xanh, đi hài sảo, đeo dao dĩa, đội « ăn chúp » thì buồn cười đến chết. Trong bụng đã sẵn cả cái quận thưng đèn ló đủ thứ. Đi về phía Bằng Ca.

Bồng Ngọc chỉ bên đường mấy hòn đá chông một cách có ý, anh em mừng quá, tiến lên thì một quãng nữa lại thấy đá tròng. Không còn ngờ gì nữa, đích vết đường của anh Phúc rồi, nhưng càng thấy tiến về phía cái cầu sang Tàu anh em càng lo. Gần đến nơi thì vết đá hết. Nhìn xét kỹ đường đấy, chỗ đất ẩm có vết dầy, nhận đích dầy anh Phúc, nhưng đi chỗ lại. Cứ theo vết thì thấy qua cái mỏm núi rồi trèo lên, đoán rằng anh Phúc gặp cái gì ngại chỗ nên lùi lại lần vào núi chàng.

(Còn nữa)

MỘT TRƯỜNG BẢNG CHO ANH EM HƯỚNG - ĐẠO CHÚ Ý

Có quy củ trong khi học

Vui vẻ trong khi chơi

là trường

NGUYEN - VAN - TONG

41, PHỐ HÀNG CỐT — HANOI

NHÀ IN ĐÔNG-TÂY, HANOI

QUẢN-LÝ : TRẦN-VĂN-TUYÊN

Trần Văn Tuyên

Trần Văn Tuyên